

بررسی ۲۸ مورد پارگی کولون ناشی از تروما در بیمارستان‌های آموزشی اصفهان و کاشان طی سال‌های ۸۷-۱۳۸۵

مهرداد حسین پور^{۱*}، برزو خالدی^۲، عبدالرحیم کاشی^۱

خلاصه

سابقه و هدف: تروما شایع‌ترین علت بروز مرگ و عوارض در کشور ایران محسوب می‌شود. در مطالعه حاضر در یک بررسی همه گیر شناسی در طی ۳ سال، موارد پارگی ناشی از ترومای کولون و نحوه تشخیص و درمان آن در بیمارستان الزهرا^(س)؛ وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و بیمارستان شهید بهشتی؛ وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کاشان مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی که طی یک دوره ۳ ساله از سال ۱۳۸۵ لغایت ۱۳۸۷ انجام شد، ۲۸ بیمار مبتلا به پارگی کولون به دنبال تروما در دو بیمارستان آموزشی اصفهان و کاشان مورد بررسی قرار گرفتند. مطالعه با استفاده از پرونده‌های بیماران و به صورت توصیفی انجام گرفت. اطلاعات جمع آوری شده شامل جنس، سن، علت و محل پارگی، تظاهرات بالینی بیمار، نوع درمان جراحی، مرگ و میر و مدت بستری در بیمارستان بود. سپس با آزمون من ویتنی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: از نظر نوع تروما، ۱۴ بیمار (۵۰ درصد) مبتلا به ترومای نافذ و ۱۴ بیمار (۵۰ درصد) مبتلا به ترومای غیر نافذ بودند. میانگین سنی بیماران با ترومای نافذ، $26/21 \pm 11/98$ و در بیماران با ترومای غیر نافذ، $35/07 \pm 16/8$ سال بود. در اکثر موارد ترومای غیر نافذ، محل آسیب در کولون سیگموئید و در موارد ترومای نافذ در کولون عرضی بوده است. انجام کولوستومی با یا بدون ترمیم، بیشتر در گروه ترومای نافذ انجام شده است. از نظر مرگ و میر، در بیماران با ترومای نافذ، یک بیمار (۷/۲ درصد) و در بیماران با ترومای غیر نافذ، ۵ بیمار (۳۵/۷ درصد) در طی بستری در بیمارستان فوت نموده بودند. از نظر شدت پریتونیت، در بیماران با ترومای نافذ، ۱۰ بیمار (۷۱/۴ درصد) در stage I و ۴ بیمار (۲۸/۵ درصد) در stage IV بودند، ولی در بیماران با ترومای غیر نافذ، ۱۲ بیمار (۸۵/۷ درصد) در stage I، یک بیمار (۷/۲ درصد) در stage III و یک بیمار (۷/۲ درصد) در stage IV بود که تفاوت معنی داری در بین دو گروه وجود نداشت. میانگین مدت بستری در بیماران با ترومای نافذ $13/07 \pm 7/97$ روز (دامنه ۶-۲۸ روز) و در بیماران با ترومای غیر نافذ $11/71 \pm 9/8$ روز (دامنه ۴-۶ روز) بود که تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: در مجموع مطالعه حاضر نشان می‌دهد که میزان مرگ و میر در مبتلایان به پارگی کولون ناشی از وارد شدن تروما با سایر علل پارگی کولون مشابه است. علیرغم توصیه های کتب مرجع و باتوجه به شدت پائین پریتونیت، هنوز جراحان در اکثر موارد ترومای نافذ از کولوستومی به عنوان عامل محافظتی جهت ترمیم و یا به عنوان روش درمان مستقل استفاده می‌نمایند.

واژگان کلیدی: تروما، کولوستومی، پارگی کولون

۱- استادیار گروه جراحی عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان- مرکز تحقیقات تروما

۲- دستیار گروه جراحی عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

* نویسنده مسوول: مهرداد حسین پور

آدرس: کاشان، کیلومتر ۵ بلوار قطب راوندی، بیمارستان شهید بهشتی، گروه جراحی عمومی

پست الکترونیک: hosseinpour_m@kaums.ac.ir

تلفن: ۰۳۶۱ ۵۵۵۰۰۲۶

دورنویس: ۰۳۶۱ ۵۵۵۸۹۰۰

تاریخ دریافت: ۸۷/۸/۱۶

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۷/۱۰/۱۴

مقدمه
هر چند آسیب منفرد و ایزوله کولون، به خودی خود منجر به مرگ نمی‌شود، لیکن وجود آسیب این ارگان باعث افزایش مرگ و میر و بروز عوارض سایر آسیب‌های شکمی می‌شود. به دنبال درمان، احتمال بروز عوارض عفونی وجود دارد که اغلب نیازمند جراحی

در موارد تروماهای نافذ، پس از روده باریک، کولون، بیشتر از سایر اجزای داخل شکم آسیب می‌پذیرد و بر عکس، آسیب آن در موارد تروماهای غیر نافذ، تقریباً نادر بوده است [۱].

به همراه انحراف معیار گزارش شدند. جهت بررسی متغیرهای کیفی در دو گروه ترومای نافذ و غیر نافذ از آزمون های مجذور کای و آزمون دقیق فیشر استفاده شد. جهت مقایسه متغیر های کمی از آزمون مان-ویننی استفاده گردید. مقادیر $p < 0/05$ معنی دار تلقی شد.

نتایج

از ۲۸ بیمار مبتلا به پارگی روده بزرگ، ۲۷ بیمار (۹۶/۴ درصد) مذکر و یک بیمار مونث (۳/۶ درصد) بودند. بیمار مؤنث یک خانم ۱۶ ساله بوده است که به دنبال ترومای نافذ دچار آسیب کولون عرضی و کولون سیگمایی شده و این آسیب ها همراه با له شدگی تخمدان و شکستگی ایلپاک بود. ۷ بیمار مربوط به بیمارستان شهید بهشتی کاشان و ۲۱ بیمار مربوط به بیمارستان الزهراء اصفهان بودند. از نظر نوع تروما، ۱۴ بیمار (۵۰ درصد) مبتلا به ترومای نافذ و ۱۴ بیمار (۵۰ درصد) مبتلا به ترومای غیر نافذ بودند. در بیماران مبتلا به ترومای نافذ، ۱۳ بیمار (۹۲/۸ درصد) دچار آسیب با چاقو و اجسام برنده و ۱ بیمار (۷/۲ درصد) دچار آسیب ناشی از گاز گرفتگی حیوان بود. در بیماران مبتلا به ترومای غیر نافذ، ۱۲ بیمار (۸۵/۷ درصد) دچار تصادف و ۲ بیمار در اثر نزاع دچار تروما شده بودند. در مقایسه بین بیماران مبتلا به ترومای نافذ و غیر نافذ، از نظر جنس تفاوت معنی داری وجود نداشت. میانگین سنی بیماران با ترومای نافذ $11/98 \pm 26/21$ سال و در بیماران با ترومای غیر نافذ $16/8 \pm 35/07$ سال بود که تفاوت آماری معنی داری نداشت. جدول شماره ۱، توزیع فراوانی بیماران دو گروه (ترومای نافذ و غیر نافذ) را برحسب محل پارگی روده بزرگ نشان می دهد. طبق نتایج این جدول در اکثر موارد ترومای غیر نافذ محل آسیب در کولون سیگموئید و در موارد ترومای نافذ در کولون عرضی بوده است. از نظر محل آسیب کولون در بین دو گروه تفاوت آماری معنی داری دیده شد. با استفاده از آزمون مجذور کای، آماره آزمون برابر با $8/63$ درآمد، که با توجه به درجه آزادی ۳ این آماره در سطح ۵ درصد در ناحیه بحرانی قرار می گیرد و به عبارت دیگر ارتباط معنی داری بین نوع تروما و محل آسیب وجود داشت. جدول شماره ۲، توزیع فراوانی بیماران را بر حسب تظاهرات بالینی نشان می دهد. جدول شماره ۳، توزیع فراوانی بیماران دو گروه را بر حسب نوع درمان انجام شده نشان می دهد. طبق نتایج این جدول، انجام کولوستومی با یا بدون ترمیم، بیشتر در گروه ترومای نافذ انجام شده است که از نظر آماری در بین دو گروه دیده می شود. با استفاده از آزمون مجذور کای، آماره آزمون برابر با $6/28$ درآمد، که با توجه به درجه آزادی

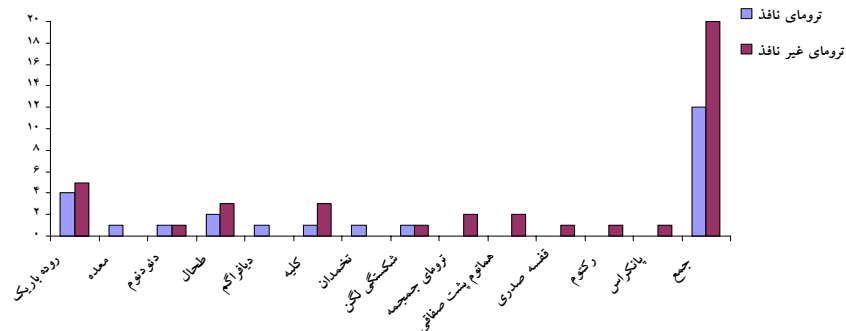
مجدد و یا استفاده از روش های تهاجمی می باشد. پریتونیت ناشی از پارگی روده بزرگ به دنبال بیماری های خوش خیم و بدخیم کولورکتال و یا تروما یکی از حالات بالینی می باشد که با مرگ و میر و عوارض بالایی همراه است [۱-۳]. میزان بروز این پارگی ها بر حسب علت، متفاوت و بین ۱/۲ تا ۹ درصد گزارش شده است [۴-۶]. با توجه به آلودگی باکتریال حفره صفاق به دنبال پارگی کولون و بروز شوک سپتیک، اهمیت تشخیص سریع و درمان مناسب این نوع پارگی ها مشخص می گردد. علاوه بر این، در رابطه با نحوه درمان پارگی های کولون نیز نظرات متفاوتی وجود دارد و این اختلاف نظر تقریباً در تمام قرن بیستم وجود داشته است. درمان پارگی های کولون به سه روش ترمیم اولیه، کولوستومی و ترمیم خارج از بدن (exteriorized) انجام می شود که روش مورد استفاده بر حسب مراکز مختلف متفاوت است. از طرف دیگر تشخیص به موقع آسیب های کولون نیز دارای اهمیت می باشد. آسیب و پارگی کولون در طی تروما با در نظر گرفتن آنکه تروما شایع ترین علت بروز مرگ و عوارض در کشور ایران محسوب می شود نیز، اهمیت فراوانی دارد. در اکثر مطالعات انجام شده در سایر کشورها، بیشترین علل پارگی کولون در رابطه با بیماری های خوش خیم و بدخیم کولورکتال بوده است [۷-۹]. لیکن در رابطه با علل تروماتیک این پارگی ها مطالعات زیادی وجود ندارد. به همین جهت در مطالعه حاضر در یک بررسی همه گیر شناسی در طی ۳ سال، موارد پارگی ناشی از ترومای کولون و نحوه تشخیص و درمان آن در بیمارستان الزهراء^(س) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و بیمارستان شهید بهشتی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کاشان مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش ها

در یک مطالعه توصیفی که طی یک دوره ۳ ساله از سال ۱۳۸۵ لغایت ۱۳۸۷ به انجام رسید، ۲۸ بیمار مبتلا به پارگی کولون ناشی از تروما مورد بررسی قرار گرفتند. مطالعه با استفاده از پرونده های بیماران و به صورت گذشته نگر انجام گرفت. اطلاعات جمع آوری شده شامل جنس، سن، علت و محل پارگی، تظاهرات بالینی بیمار، نوع درمان جراحی، مرگ و میر و مدت بستری در بیمارستان بود. جهت بررسی شدت پریتونیت از سیستم رده بندی پیشنهاد شده توسط Hinchey و همکاران [۱۰] استفاده گردید. طبق این طبقه بندی آبسه پری کولیک معادل stage I، آبسه لگنی معادل stage II، پریتونیت منتشر چرکی معادل stage III و پریتونیت مدفوعی معادل stage IV در نظر گرفته می شوند. متغیر های کیفی به صورت درصد و متغیرهای کمی به صورت میانگین

بیمار (۷/۲ درصد) و در بیماران با ترومای غیر نافذ ۵ بیمار (۳۵/۷ درصد) در طی بستری در بیمارستان فوت نموده بودند که تفاوت آماری معنی داری وجود نداشت. (p= ۰/۱۶۵)

این آماره در سطح ۵ درصد در ناحیه بحرانی قرار می گیرد و به عبارت دیگر ارتباط معنی داری بین نوع تروما و محل آسیب وجود داشت. از نظر مرگ و میر، در بیماران با ترومای نافذ یک

نمودار ۱- توزیع فراوانی آسیب‌های همراه در بین بیماران مورد مطالعه

جدول ۳- توزیع فراوانی بیماران بر حسب نوع تروما و نوع درمان

نوع درمان	ترومای نافذ	ترومای غیر نافذ
ترمیم اولیه	۶	۱۲
ترمیم اولیه + کولوستومی	۳	۰
کولوستومی + ترمیم دیررس	۵	۲

نمودار شماره ۱ توزیع فراوانی آسیب‌های همراه را در بین بیماران با ترومای نافذ و غیر نافذ، نشان می‌دهد. از نظر رده بندی شدت پریتونیت در بیماران با ترومای نافذ، ۱۰ بیمار (۷۱/۴ درصد) در stage I و ۴ بیمار (۲۸/۵ درصد) در stage IV بودند، ولی در بیماران با ترومای غیر نافذ، ۱۲ بیمار (۸۵/۶ درصد) در stage I، یک بیمار (۷/۲ درصد) در stage III و یک بیمار (۷/۲ درصد) در stage IV بود که تفاوت آماری معنی داری در بین دو گروه وجود نداشت (p=۰/۲). میانگین مدت بستری در بیماران با ترومای نافذ ۱۳/۰۷±۷/۹۷ روز (دامنه ۶-۲۸ روز) و در بیماران با ترومای غیر نافذ ۱۱/۷۱±۹/۸ روز (دامنه ۶-۴۰ روز) بود که تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه وجود نداشت.

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که بیشترین موارد پارگی‌های کولون به دنبال تروما رخ داده است، لیکن در مطالعات سایر کشورها، سرطان کولورکتال و عوارض دیورتیکولیت کولون از علل اصلی پارگی روده بزرگ محسوب می‌شوند [۱۰-۱۳]. با مقایسه میانگین سنی بیماران در این مطالعه و نتایج مطالعه Beilecki و همکاران [۹] نیز مشخص می‌گردد که میانگین بروز پارگی کولون در این مطالعه به مراتب کمتر از نتایج مطالعه مذکور می‌باشد (سن ۶۴-۷۶ سال)، که این تفاوت به علت تفاوت عامل بروز پارگی در مطالعات می‌باشد. طبق نتایج مطالعه حاضر، پارگی کولون در موارد ترومای نافذ عمدتاً در کولون عرضی و در موارد ترومای غیر نافذ در کولون سیگموئید بوده است که این تفاوت به علت تفاوت آناتومیکی این دو ناحیه می‌باشد. کولون عرضی یک عضو داخل صفاقی و شکمی محسوب می‌شود که به آسانی در ترومای نافذ دچار آسیب می‌شود، لیکن کولون سیگموئید بیشتر در نواحی پایین شکم و لگن بوده و کمتر در موارد ترومای نافذ آسیب می‌بیند. با توجه به محتویات مدفوعی کولون، جراحان در هنگام برخورد با این نوع آسیب در حین لاپاراتومی، ممکن است از نظر نحوه درمان و مدیریت پارگی زخم روده، دچار مشکل گردند. طبق نتایج مطالعه حاضر، در اکثر

جدول ۱- توزیع فراوانی بیماران بر حسب نوع تروما و محل آسیب کولون

محل آسیب	ترومای نافذ	ترومای غیر نافذ
کولون صعودی	۰	۱
کولون عرضی	۹	۴
کولون نزولی	۳	۰
کولون سیگموئید	۲	۹

جدول ۲- توزیع فراوانی بیماران بر حسب نوع تروما و تظاهرات بالینی بدو مراجعه

تظاهرات بالینی	ترومای نافذ	ترومای غیر نافذ
دل درد شدید	۱۰	۱۲
بیرون زدگی احشا	۳	۰
شوک	۳	۲
اغما	۰	۱
توشه رکتال مثبت از نظر خون	۱	۰

پارگی کولون با علل مختلف می باشد [۱۹،۱۸]. تروما یکی از شایع‌ترین علل بروز مرگ و میر در کشور ایران محسوب می گردد و مطالعات مختلفی در زمینه نحوه آسیب و روش برخورد در این بیماران در موارد مختلف وجود دارد. با این وجود در اکثر موارد مطالعات ترومای شکمی، حساسیت اصلی مطالعه بر روی آسیب ارگان‌های با نسج توپر مانند طحال، کبد و کلیه بوده است و کمتر آسیب احشا توخالی به ویژه کولون، به عنوان هدف اصلی مطالعه مورد بررسی قرار گرفته است.

نتیجه گیری

مطالعه حاضر نشان می دهد که موارد پارگی کولون به دنبال تروما از نظر میزان مرگ و میر با سایر علل پارگی کولون مشابه می باشد و علی‌رغم توصیه‌های کتب مرجع و شدت پایین پرتونیت، در اکثر موارد ترومای نافذ، جراحان از کولوستومی به عنوان عامل محافظتی جهت ترمیم و یا به عنوان روش درمان مستقل استفاده می نمایند.

موارد، علی‌رغم توصیه‌های کتب مرجع بر بی‌خطر بودن ترمیم اولیه در موارد ترومای نافذ، جراحان از کولوستومی با یا بدون ترمیم استفاده کرده اند که این موضوع می‌تواند ناشی از عدم اطمینان جراح بر بی‌خطر بودن آناستوموز اولیه در موارد ترومای نافذ بوده باشد. به ویژه آنکه در اکثر موارد ترومای نافذ، میزان آلودگی شکم، در حد بسیار ناچیزی بوده است و نیازی به کولوستومی نمی باشد. میزان مرگ و میر در بیماران با ترومای غیر نافذ از بیماران با ترومای نافذ بیشتر بوده است که این نتیجه منطبق بر بسیاری از مطالعات تروما می‌باشد [۱۷-۱۵] و علت آن وجود آسیب‌های همراه بیشتر در موارد ترومای غیر نافذ و دیر تشخیص دادن ضایعات می باشد، زیرا موارد آسیب همراه در موارد ترومای غیر نافذ به مراتب بیشتر است. از یافته‌های دیگر این مطالعه آن است که در اکثر موارد پارگی‌های کولون، در مراحل اولیه پرتونیت، به علت وجود علائم شکم حاد در اکثر بیماران لاپاراتومی انجام شده است. میزان مرگ و میر در مطالعه حاضر ۲۱ درصد بود که این نتیجه مشابه نتایج سایر مطالعات مربوط به

References:

- [1] Runkel NS, Schlag P, Schwars V, Herfarth C. Outcome after emergency surgery for cancer of the large intestine. *Br J Surg* 1991;78:183-8.
- [2] Krivanek S, Armbruster C, Beckerhinn P. Perforated colorectal cancer. *Dis colon rectum* 1996;39:1409-14.
- [3] Nespole A, Ravizzini C, Trivella M, Segala M. The choice of surgical procedure for peritonitis due to colonic perforation. *Arch Surg* 1993;128:814-8.
- [4] Mandava N, Kumar S, Pizzi WF, Aprile IJ. Perforated colorectal carcinomas. *Am J Surg* 1996;172:236-8.
- [5] Chen HS, Sheen-Chen SM. Obstruction and perforation in colorectal adenocarcinoma: An analysis of prognosis and current trends. *Surgery* 2000;127:370-6.
- [6] Billing A, Frohlich D. Aspects therapeutiques des cancers colo-rectaux perfores. *J Chir (paris)* 1993;130:97-100.
- [7] Breitenstein S, Kraus A, Hahnloser D, Decurtins M, Clavien PA, Demartines N. Emergency left colon resection for acute perforation, primary anastomosis or hartmann's procedure?: A case -matched control study. *Surgery* 1997;31:2117-24.
- [8] Zorcolo L, Covotta L, Carlomagno N, et al. Safety of primary anastomosis in emergency colo-rectal surgery. *Colorectal Dis* 2003;5:262-9.
- [9] Bielecki K, Kaminski P, Klukowski M. Large bowel perforation: morbidity and mortality. *Tech Coloproctol* 2002;6:177-82.
- [10] Hinchey EJ, Schaal PGH, Richards GK. Treatment of perforated diverticular disease of the colon. *Advanc Surg* 1978;12:85-109.
- [11] Lygidakis NJ, Karaitianos J. Acute sigmoid colon necrosis or perforation. The challenge of surgical management. *Probl Gen Surg* 1988;5:448-52.
- [12] Trillo C, Paris MF, Brennan JT. Primary anastomosis in the treatment of acute disease of the unprepared left colon. *Am Surg* 1998;64:821-5
- [13] Mealy K, Salman A, Arthur G. Definitive one-stage emergency large bowl surgery. *Br J Surg* 1998;75:1216-9.
- [14] Meyer CH, Rochas M, Rohr S, Eynard H, Hollender LF. Les perforations du colon. A propos de 74 cas. *J Chir (paris)* 1989;126:501-6.
- [15] Bielecki K, Kaminski P, Klukowski M. Large bowel perforation: morbidity and mortality. *surgery* 2002;6:177-182.
- [16] Skaga NO, Eken T, Jones JM, Steen PA. Different definitions of patient outcome: Consequences for Different definitions of patient outcome: Consequences for performance analysis in trauma injury. *Am Surg* 2008;39:612-22.

- [17] Hoemke M, Treckman J, Schmitz R, Shah S. Complicated diverticulitis of the sigmoid: A prospective study concerning primary resection with secure primary anastomosis. *Dig Surg* 1999;16:420-4.
- [18] Christensen MC, Nielsen TG, Ridley S, Lecky FE, Morris S. Outcomes and costs of penetrating trauma injury in England and Wales Injury. *Advanc surg* 2008;39:1013-25.
- [19] Zeitoun G, Laurent A, Rouffet F, et al. Randomized clinical trial of primary versus secondary sigmoid diverticulitis. *Br J Surg* 2000; 87: 1366-1374.